

Spejdernes Magasin

50. årgang nr. 1
Januar 1966

FARVEL TIL JOKKE

Vi skifter redaktør -

I fire år har Jørgen Tvergaard haft det krævende job at være redaktør af Spejdernes Magasin. Jokke har nu ønsket at holde op, og vi kan tage afsked med en redaktør, der til stadighed har ydet en forbillig indsats for at skabe et godt blad for korpsets ulveunger, spejdere og skovmænd. Det er lykkedes for Jokke, og vi siger ham vor tak for hans store indsats.

Det bliver Axel Skylv, kaldet Grib, indtil nu redaktør af Mahlanpanzi, korpsets patruljeførerblad, der rykker over i den større redaktørstol.

Grib har været et skattet og trofast medlem af I. Gjentofte trop. Først ulveunge, så spejder og derefter 8 år som fører, de fleste som TF.

Kursister fra de primitive kursus på Ryekol vil kende Grib som manden med de mange ideer. Du vil snart opleve dem her i Magasinet. I de seneste år har Grib været divisionsassistent i Bernstorff divisionen.

Et af de mest spændende job i vort korps er at være redaktør af Spejdernes Magasin. Held og lykke med det, Grib.

Skotte.

Axel Skylv

Moderne eventyr

Der var engang en lille by, hvor alle menneskene var søde og rare. »Ih, hvor er her dejligt stille«, sagde alle folk, som kom til den lille by. »Er her slet ingen uartige drenge? Men det var der ikke. Alle drengene var rolige og artige — de var nemlig spejdere.

Nu hændte det sig, at der skulle være fest i den lille by. Kroen i byen var blevet pyntet — spejderne skulle optræde — folk skulle rigtig more sig. De små drenge, for de var ikke alle lige store, gjorde sig rigtig umage. De kunne deres roller udenad ligesom salmeversene i skolen, og de havde mange gange optrådt for kakkellovnen hjemme i stuen. Alt skulle være parat til den store dag, og til sidst havde de da ordnet alt for at festen skulle blive så god som muligt... troede de da!!!

Endelig oprandt dagen — spejderne var i deres fineste puds, for det måtte man sådan en dag. Deres tøj var blevet vasket og strøget og endog skoene var nypudsede, så spejderne så næsten ud som de billeder, man så tit så af dem. Hele byen var mødt op og sad i spænding og ventede på, at spejderne skulle komme.

Endelig kom de marcherende ind i salen med horn og trommer i spidsen, og en fejende march lød ud over salen. Alle folk rejste sig og klappede, for de syntes, at spejderne var noget så dygtige. »Er de meget dygtige,«? spurgte en lille dreng, som stod og så på dem. »Ja, det er de!« lød svaret fra hans mor, som stod ved siden af.

»Jamen de har jo ingen duelighedstegn på«, råbte den lille dreng. »Tys-tys« hviskede hans mor. Men der var nogen, der havde hørt det, og nu gik det fra mund til mund over hele salen. Alle folk hviskede: »Jamen, de har jo ingen duelighedstegn på — så kan de alligevel ikke være rigtige spejdere!«

Og der stod spejderne... så havde de alligevel glemt noget, for de havde jo slet ingen duelighedstegn på!

Fra Mohikanernes tropsblad.

I dette nummer: Kartoffelskrælning - et uhyre vigtigt arbejde!

Spejderen tilvenstre ser ikke helt tilfreds ud.

Vi skifter redaktør	2
Moderne eventyr	2
Førstehjælp - korpsets nye bog ..	3
Hej du jungmand	4
Kulsø-spøtten	6
Spritduplikering	7
Opfinderklubben	8
Opfriskningskursus i førstehjælp ..	9
»Trætoppen« - fortælling af B-P ..	10
En Alborg-jolles fødsel	12
Det stod der	13
Ulvesiderne	14
Boghylde	16
Spejdertidende	17
Ærressiden	19

FØRSTEHJÆLP

– Korpsets nye bog i hylkedamserien –

Så kom endelig den nye førstehjælsbog. Det er denne gang korpset selv, der står som udgiver, og bogen fremtræder i det sædvanlige praktiske og tiltalende »Hylkedams-format«.

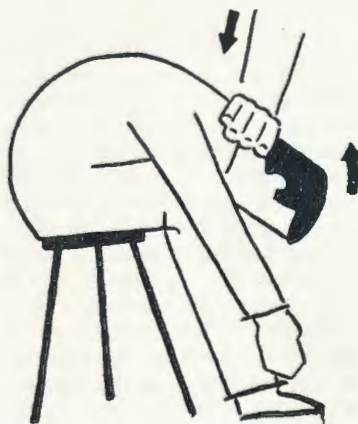
Den er udarbejdet af overkirurg, dr. med. Frantz O. Neidhardt i samarbejde med kursusleder, eksp.sekr. Anker Olsen.

Bogen er i virkeligheden tre bøger i een! Alle venstre-siderne udgør den ene bog, der specielt er beregnet for instruktøren, men også rummer en række fine instruktionstegninger.

Besvimelse

Hj. trykker ned

Pt. presser op efter

Højre-siderne udgør den næste bog med alle grundreglerne i førstehjælp. Det er *den*, du skal kunne på fingrene for at kunne handle *rigtigt*, når ulykken sker. Den tredje bog udgøres af et selvstændigt afsnit bagest i bogen og omhandler *nødhjælp*. Dette afsnit er specielt beregnet for *førere*, idet *nødhjælp kun må tages i anvendelse hvis anden hjælp ikke*

Bogen rummer et væld af
fine illustrationer

Fås i depotet
Pris kr. 8,—

Drej 0-0-0 – og forlang: AMBULANCE!

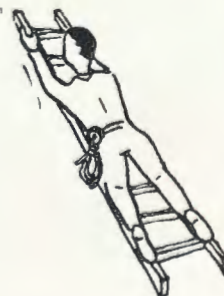
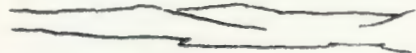
på nogen anden måde kan tilkaldes indenfor de nærmeste timer og dage.

Bogen er skrevet på et let forståeligt sprog og er særdeles overskuelig – dog skal man sikkert lige vænne sig til, at højre- og venstresider udgør hver sin bog. Hovedvægten er lagt på *den praktiske førstehjælp* og er bygget på de nyeste principper og behandlingsmetoder. Anatomien går man dejlig hurtigt og skematisk hen over. Af de mange instruktive tegninger er her gengivet nogle stykker, og så står kun tilbage at nævne, at bogen naturligvis også har et fyldigt stikordsregister.

gks.

— fås i depotet!

Isulykke – pt. har vendt sig rigtigt.

SKIPPER skriver specielt for
jungmænd —
skovmænd må dog gerne
kigge med!

HEJ DU JUNGMAND

Er du klar over, at det nu er din tur. Nu har din gamle TF gennem alle de mange år, du har været i troppen, direkte eller indirekte gennem din patruljefører, stillet krav til dig, fået dig gennem den lange række af prøver, der giver spejderlivet kolorit, og han har ligesom umærkeligt i den sidste t.d. gjort dig moden for overgang til jungmandspatruljen — den patrulje, der ikke er et opsamlingssted for gamle patruljemedlemmer, men en elitepatrulje, hvor al den lærdom, der er blevet puttet dig i hovedet i din spejdertid, nu skal bundfælde sig og give din fortsatte medvirken en mere målbevidst retning, — så nu er det altså *din* tur til at stille krav.

Lok din gamle TF ud af busken; kræp af ham, at han gør noget for jer! Kræv af ham, at han ikke slækker på idealerne eller forsøger at pakke jer ind i vat og bomuld ud fra den forkerte forudsætning, at bare I stadig er med, så må det ellers gå med jer, som det bedst kan. Kan han ikke selv være med, så få hans forgænger i embedet til at tage sig af jer. Gør *ham* eller *dem* begribeligt, at der skal ske noget, og at det i det mindste ikke fra din side skal komme til at skorte på interesse for at lade *din* jungmandspatrulje være et virkeligt forbillede for troppens »små«.

Men stil ikke blot krav til din fører! Stil dem endnu større til dig selv! Lad ikke et muligt afbud fra din TF, der jo også kan have andre sider at tage hensyn til, gøre en planlagt tur umulig. Vis selv det fornødne initiativ og tag af sted alligevel. Det er vel ikke nødvendigt, at der skal stå en skov- og jungmands-turnering for døren for at lokke dig ud fra centralvarmen og væk fra fjernsynet, — og det er vel heller ikke absolut nødvendigt, at en fodboldkamp, enten oplevet foran skærmen eller som tilskuer på banen (hvad der i og for sig er lige lidt aktivt; blot med den forskel, at man rent stemmemæssigt kan få lov til at give sit besyv med i sidstnævnte tilfælde), skal holde dig hjemme og derved snyde dig selv og andre for det værdifulde, der ligger i, at alle møder op, når der kaldes.

Men vil du absolut gøre, hvad der er d'g muligt for at ødelægge det arbejde, man gerne vil have i gang i din jungmandspatrulje, så skal du bare undlade at komme til møderne, og du skal heller ikke sende afbud. Hvis du endelig kommer, så skal du møde med en negativ indstilling til det hele, eller undlade at komme i

uniform, eller straks ved ankomsten på turen fortælle, at du desværre er nødt til at tage hjem allerede den samme aften, fordi du skal på biltur tidligt næste morgen.

Nå, men lad alt dette ligge, for det er jo ikke *dig*, jeg taler om — nej, lad os hellere tale om det mere positive. »SKOV MÆND« hedder de gamle drenge i en gul trop, og det er et navn med kraft og vildskab i. Et navn, der lover primitivt liv i skoven, pionerarbejde og »mandetur«. »JUNG MÆND« hedder de hos de blå drenge, og faktisk lover dette navn ikke ret meget. Ja, vi ved, at fra at være skibsdreng bliver man til jungmand, men det er mere en grads- end en væsensforskel. Næh, lad dem få et navn med mere saft og kraft at se hen til, så kan måske det virke inspirerende på deres virke... Nå, hov! Det var vist et vildspor, jeg kom ind på. Den artikel, jeg blev opfordret til at skrive, skulle jo netop handle om jungmænd, og så skal de selvfølgelig ikke her kaldes noget andet, — men hvad med f. eks.:

En stille sensommeraften omkring et lille bål i skoven; tågen ligger lavt over engene. Månen viser sit segl mellem træstammerne, man sidder småsnakkende — måske med pibe på — og roder lidt i gløderne for at holde varmen omkring den dejfyldte Billy-can. Emnerne for snakken er mange og vidt forskellige: Skolen og dens lærere, krigen i Sydvietnam, momsens, buddhismen, den sidste elevfest eller byens piger. En lille forvirret skovmus farer forbi bålet og ind i bivuakken. Alle tre mand farer på én gang ind i den snævre åbning: »Min sovepose skal den ikke ned i!« Og så er »damper's« en fær-digbagt. Man sidder hver især med sin kolossale humpel friskbagt og brændende varme hvedebrød, hvor smørret driver ned ad siderne, og hvor det lille, tynde sukkerlag lige-som sætter prikken over i'et. Hvor smager det lifligt — og så er det selvgjort! Stille og tavse sidder man blot og tygger, mens man kigger på de fantastiske mønstre, som ustand-seligt skifter i det fine glødebål.

Det næsten halvmeter tykke gran-lag i bunden af tremandshytten modtager straks efter de tre sove-poser med indhold, og lyttende efter skovens mange lyde slumrer man hurtigt ind — forberedt på, at i mor-gen skal der tages fat: et faldefær-digt tag på en hytte andetsteds på øen venter på udbedring; så nu er det med at samle kræfter til dagen derpå.

Eller man ligger på fjorden i »Nauta« i bagende sol og med så lidt vind, at man næsten ikke kom-mer ud af stedet. Også her bliver

Fra landskovmands-turneringen.

Foto: Bjørn Glyng.

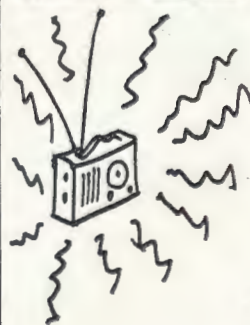
der rig lejlighed til snak, men hvad sker, når solen har varmet den gan-ske dag? Det, der oftest sker her-hjemme: blåsorte skyer tårner sig op i øst, og så er det med at skifte fra bar hud med tørklæde til olietøj med sydvest. Op og hive sejlene til dæk og ud med kroge, for i en tor-denbygge kan alt ske.

Ganske vist er det ikke alt for betryggende at ligge for anker, når lynene knitrer og tordenen drager. Men når vindpustene med styrker helt op til orkanagtige stød pisker fjordens før så rolige flade op til skummende og røgrygende søer, så tjnker man med tilfredshed på, at man har godt ankergrej ombord og på, at det ikke ville være rart at ligge under selv små sejl i sådanne pust. Bagefter slapper man atter af, og i mangel af tordenkaffe trækkes der en ekstra flaske sodavand frem fra »køleskabet« i bunden.

Dette og meget andet er Jung-mandens dage, og blandt det meget andet er også hans medvirken i troppens liv. Han kan være med, når der skal hales fartøjer på land, eller når der er brug for ham som »post«. På mange andre områder kan han også gøre gavn, men han skal først og fremmest være JUNG-MAND, og til at gøre noget for at blive dette fuldt og helt, er det først og fremmest dig, jungmand, det nu kommer an på.

Skipper.

**BLIV DEN
LYKKELIGE
ejer af en
TRANSISTOR
RADIO**

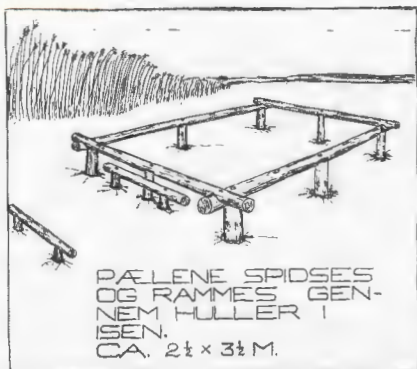

Men!

**Lad den
blive HJEMME**

KULSØ SPALTEN

Serie 5: TAGRØR

Det kunne tænkes, at jeres patrulje kunne få lov at bygge og bo ude i rørskovene ved en sø eller en mergelgrav. Så vil Kulsøhytten være ideel. Den er bygget af tagrør over et skelet af rafter eller slanke løvtræsstammer.

Det er lettest at lave hyttens fundament, når isen kan bære. Man ridser grundplanen op med et spiger el. lign., hugger forsigtigt huller til pælene og rammer dem ned i søbunden. Når de sidder godt, saves de af i samme vandrette højde og de bærende bjælker fæstnes med trænegler med bundkiler.

På samme måde med bropillerne. Dernæst må man i gang med at skære rør. De er bedst om vinteren

og er lettest at skære på isen. Lav den viste rørhøster og lad den lokale smed lave et skær af et stykke båndstål som vist på tegningen. Med en sådan rørhøster kan man på en time høste mere end en hel patrulje kan høste på en hel dag med knive og skovle, og hvad man ellers kan finde på.

Rørene samles i neg, der bindes forsvarligt med to bånd. Brug dobbelt halvtik, og stram godt til. Rørene er nemlig glatte og glider let ud af neget.

I næste nummer følger tegningen til tømmerkonstruktionen.

Hvis man ikke har lejlighed til at bygge en Kulsøhytte, kan det alligevel godt betale sig at skære tagrør. De kan bruges til mange andre ting, men herom senere.

SPEJDER- HJÆLPEN

Ved redaktionens slutning var der ialt til spejderhjælpen indgået (fra alle fire korps tilsammen):

592.000 kr.

Heraf har vort korps indtjent godt 140.000 kroner.

Situation fra lands-
skovmandsturneringen
(Bjørn Glyng)

Fremlysning

Spejderøkse med rødmalet skaft fundet ved Valdemarsstenen i Nørreskovene ved Farum.

Henvendelse på tlf. 95 04 46.

Hvor ofte har I mon ikke tænkt, at det kunne være rart, hvis patruljen havde eget trykkeri til trykning af f. eks. patruljebrevpapir, meddelelser, instruktionsmaterialer eller andet til brug ved patruljemøder og -ture. Her er en anvisning på, hvorledes I kan gå igang med spritduplikering uden egentlig duplikator:

1. Stencil

Man skal bruge sprit-carbon og master-papir. Begge dele fås i en boghandel — enten hver for sig eller samlet i sæt. Carbon'en fås i mange farver: sort, violet, grøn, rød m. fl. Når stencil'en skal beskrives, placerer man først carbon'en

(med sværtesiden opad) på et hårdt, glat underlag; derefter lægges master-papiret ovenpå (med den ekstra glittede side nedad mod carbon-fladen) og man kan derefter gå i gang med at tegne eller skrive med kuglepen, blyant (ikke for spids) eller skrivemaskine. Man skal trykke relativt hårdt!

Spritcarbon'en smitter nu af, så det man skriver, kommer til at stå spejlvendt på masteren. Rettelser kan foretages på den måde, at man med spidsen af en kniv skraber den overflødige sværte af på bagsiden af masteren. Men pas på her: Den violette farve er en naturfarve. Har man først fået den indenfor i huset,

er den svær at blive af med igen. Den mindste klæt kan sammen med vand eller anden vædske blive til utroligt store pletter.

Man kan godt bruge flere forskellige farver carbon til een master, blot skal man være opmærksom på, at carbon'en kun kan smitte af een gang. Hvis man retter, må man altså flytte carbon'en.

2. Sprit-fugter

Til selve trykningen skal anvendes en sprit-fugter (skraber) der fremstilles som vist på tegningen. Materialer: Krydsfinér, 2 maskinbolte med fløjmetrikker samt et stykke kraftigt filt eller eventuelt vaskeskind. Skraberens bredde skal svare til bredden på det papir, I vil trykke på. Til A4 papir skal skraberens således være ca. 21 cm bred. Til A5: ca. 15 cm bred.

3. Tryk-rulle

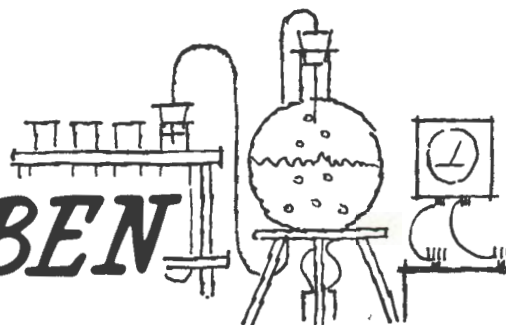
Endelig skal bruges en tryk-rulle, der f. eks. kan være en gammel skrivemaskinevalse, eller kan fremstilles af en gammel kagerulle, hvorpå man limer et stykke af en cykelslange. Vær omhyggelig med pålimningen, for samlingerne må ikke kunne mærkes ret meget, da dette kan give kedelige ujævnheder i trykket.

4. Så trykker vi

Papiret, man skal trykke på, — som iøvrigt helst skal være glittet (C-masse) — placeres på et hårdt underlag. Spritskraberens fugtes med sprit — så meget, at den lige akkurat ikke drypper. Skraberens køres en gang hen over papiret, således at dette bliver let fugtet. Masteren lægges over papiret med »stencil-siden« nedad. Med rullen køres hårdt hen over masteren een gang, masteren løftes op — og første tryk er klar! Masteren løftes bedst ved at man holder fast i det ene hjørne og hurtigt løfter op i det modsatte hjørne — så undgår man gnidninger, som kan ødelægge de efterfølgende tryk. Når man bliver tilstrækkelig øvet kan man tage indtil 100 aftryk pr. master. I særdeleshed gælder det om at finde frem til den rette fugtningsgrad af trykkepapiret. Jo mere vådt det er af sprit — desto mere sværte vil det trække fra masteren, og desto færre aftryk vil man kunne få.

(Efter idé af pf. Jan Christensen).

OPFINDERKLUBBEN

Introduktion

Her lægger vi ud med en ny rubrik: *Opfinderklubben* — hvad meningen er med denne, viser formentlig nedenstående eksempel.

Invitation

Vi inviterer alle korpsets spejdere til at skrive til MAGASINET og fortælle om

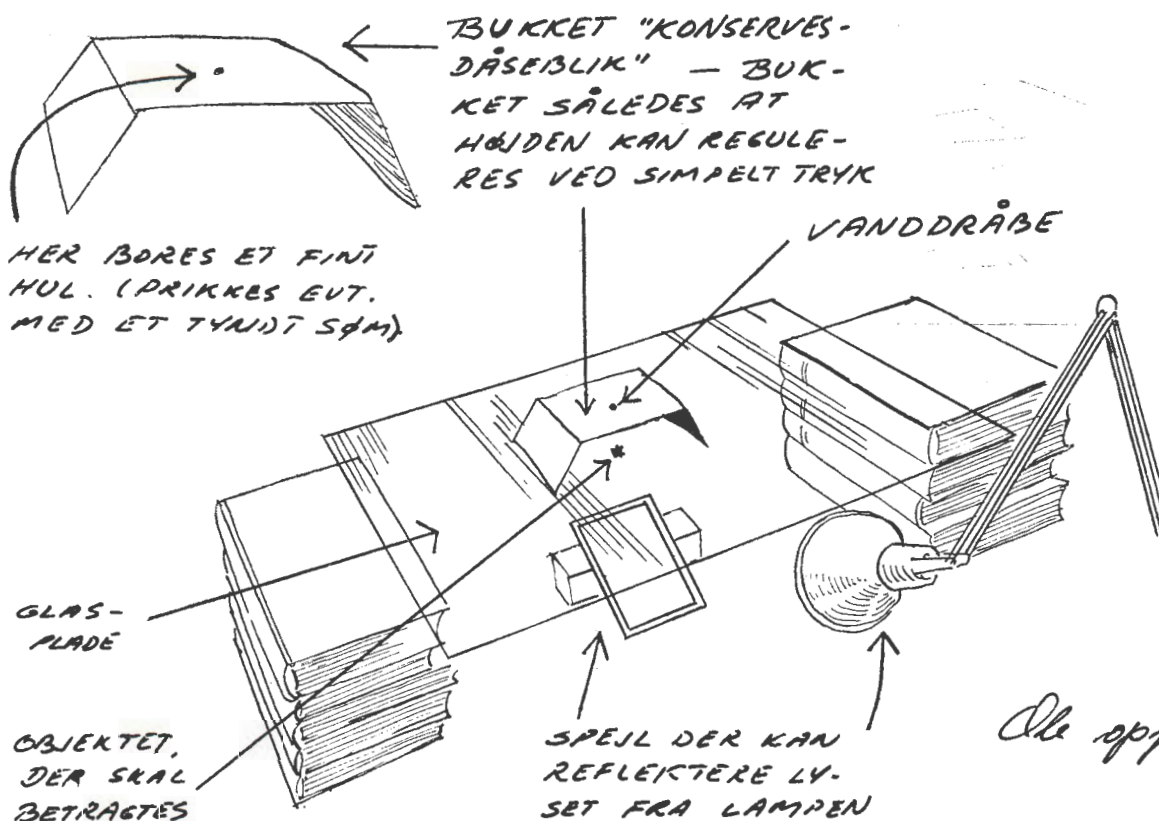
STORE og små

opfindelser af alle arter. Det må gerne være noget, der har relation til spejderiet — men behøver absolut ikke at være det.

Inspiration

Om muligt bedes I vedlægge en tegning eller skitse af opfindelserne, således at disse kan afbildes i Magasinet til inspiration for den øvrige del af korpset. Selv om du måske ikke er den helt store kunstner bedes du alligevel forsøge at lave et lille rids på et stykke papir. I værste fald får vi en af Magasinets teg-

HJEMMELAVET MIKROSKOP

Alle opfinder

nere til at trække det op — blot han kan se idéen i din skitse.

Incitament

Dette fine ord betyder »Noget til ansporelse« — Og det er netop sagen:

Det første indlæg MAGASINETs redaktør modtager vil blive honoreret med en slirekniv.

Herudover vil blandt hver måneds indsendere blive trukket lod om en bogpræmie.

Tag startskoene på NU!

INTERNATIONALT

Atter en gang er vi indbudt til at sende en eller flere patruljer til

Den 10. skotske internationale patrulje-jamborette BLAIR-ATHOLL

Den finder sted 19.—29. juli ved Blair Castle i den nordlige del af Perthshire, en af de smukkeste dele af Skotland.

Patruljer på 6 mand (fast antal) kan deltage og pris for selve lejren er 6 pund, der inkluderer en to-dages sightseeing-tur. Der vil være mulighed for indkvartering i skotske spejderhjem ca. 1 uge efter lejren.

Evt. interesserede kan få nærmere oplysninger hos »Fællesrådet for Danske Drengespejdere«, Postbox 44, København K. (Henvendelse fra patruljer skal være påtegnet af TF).

Leif Paltorp.

Fra Østerbro divisionens turnering ved Lejre

„GNID FØRST PANDEN MED ET RÅT LØG“ —

— „DET ER KOGEBOGEN — FJOLS“

OPFRISKNINGSKURSUS I FØRSTEHJÆLP

Vi indleder her en lille serie af førstehjælpsopgaver. I en kort beskrivelse redegøres for hvad der er sket, — og du skal afgøre: HVAD SKAL DER NU GØRES!

Det rigtige svar kan du finde på side 19 — men inden du kigger dér, bør du selv tænke igennem, hvad du selv i den pågældende situation ville foretage dig.

Ørnepatruljen er på week-end

Lille Egon har fået beatles-håret i øjnene og har hugget sig i foden. Han er bleg, men fattet. Såret er 10 cm langt og gaber. Blodet løber jævnt og ganske hurtigt; det samler sig i en lille pyt på jorden. Nærmeste telefon er 20 min. spejderløb i nordlig retning. Hvad ville ud gøre?

Se svaret side 19.

Tekst: Sifon

Tegning: Gas

Hvis du nogensinde skulle få en chance til at komme til Kenya, er »Trætoppen« et besøg værd. Nu skal du høre, hvordan vi plejer at gøre det.

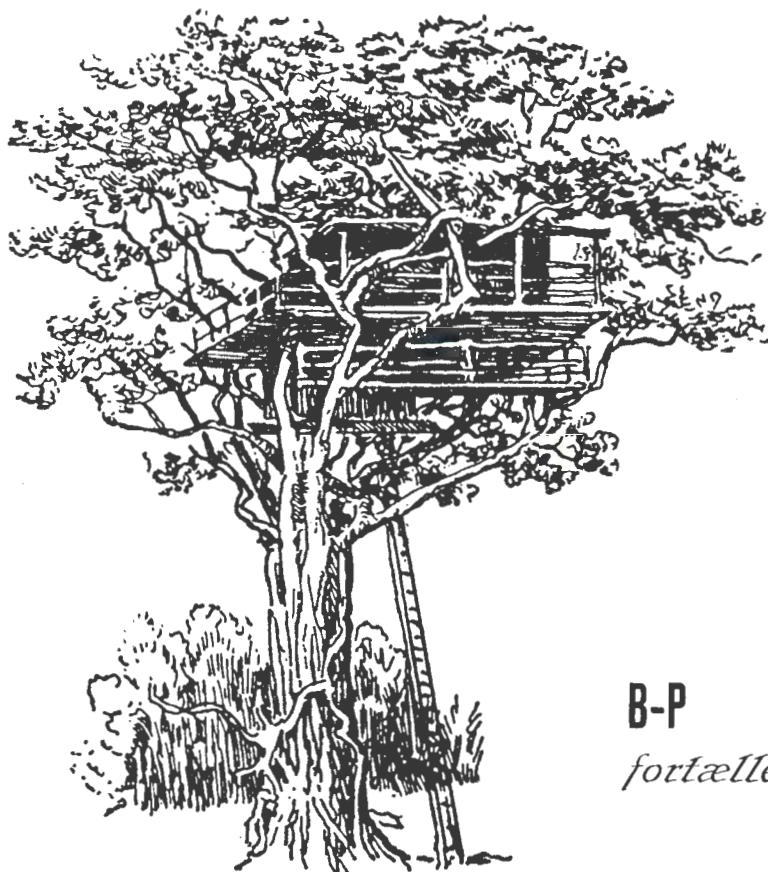
I udkanten af skoven står vi ud af vognen. Vor fører lader sin rifel »mere sådan for en sikkerheds skyld«: Næsehorn er nemlig nogle uberegnelige bæster. De gør aldrig hvad man ventter, de vil gøre.

En flok indfødte kvinder med store ørenringe, tungt behængt med halsringe af perler og metaltråd og let påklædt i meget gamle og fedtede gedeskind, viser sig, og i for- ening med en dekoreret eks-soldat af King's African Rifles belæsser de sig hurtigt med vort udstyr af overfrakker og tæpper, for selv om vi er ved ækvator, er vi alligevel i en højde af ca. 2500 meter over ha- vet, og natterne er kolde. Vort op- holdssted for natten vil ligge i den- ne højde, idet vi skal slå os ned i grenene af et træ, som skygger hen over et af junglefolket særlig yn- det vandhul og salt-slikkeplads.

Vi går fremad i en lang række, anført af vor bevæbnede fører. Det første par kilometer går gennem krat og ind i den tætte underskov. Her finder vi interessante ting bog- staveligt talt for hvert skridt. Den sti, vi følger, er blevet lavet til os af elefanterne og andre dyre-med- arbejdere. Her er fodspor dybt nede i den bløde, fugtige jord af for- skellige antilopeformer, alle arter og størrelser. På et træ ser man tydelig mærkerne af en leopard, der har hvæstet sine kløer på stammen; vi finder også hyppigt spor af næse- horn. Tørret dvnd på undersiden af en gren, der sidder ca. 3 meter over jorden, fortæller, at en stor elefant for kort tid siden har gnubbet sig op ad den, fordi der var en loppe, der bed den på ryggen.

En honningfugl kommer hoppen- de foran os. Denne nydelige lille fyr har til speciale at finde ud af, hvor bierne har deres reder i hule træer, men da den ikke selv er i stand til at komme ind til hon- ningen, delagtiggør den et eller an- det menneske i sin opdagelse. Idet den ved, at mennesket også sætter pris på honningen og derfor vil åbne reden for den. Den opsøger derfor en eller anden mand og fører ham hen til reden. — —

Efter at junglevandringen har fortsat et par kilometer, standsede

B-P
fortæller

vor fører og pegede på et stort træ foran os, og her så vi en mageløs konstruktion: en stor platform er solidt opbygget på træets kløftede grene, og heroppe findes en to-værelses bungalow, omgivet af en balkon. Når man er kommet op ad den 30 trin lange stige, går man igennem en lem på platformen og har nu en pragtfuld udsigt over en lysning i skoven, i hvilken der findes en hel række små mudrede vandhuller.

Henimod solnedgang dukker der ud fra krattet tæt ved træet en lille procession af en vortesvinfa- milie, en stor, sortmanket so med store bjørnetænder, tre mindre, un- ge damer og en lille bitte rød gris, som hele tiden holder sig meget tæt op ad moderen, medens de slen- trer ud i vandhullet neden under os og begynder at suge den mudrede vædske i sig og øjensynligt nyder den i fulde drag.

Næppe har denne familie ind- taget deres lille forfriskning og var forsvundet med de unge ærbødigt bag den gamle, førend en smuk vandbuk lydløst kom ud i lysnin- gen. Omtrent samtidig kom der et endnu finere eksemplar af familien. Som han stod der, tog han sig stor- artet ud, lige til at fotografere. — Han ligner egentlig meget mere et krondyr end nogen anden afrikansk antilope.

TRÆTOPPEN"

Med hovedet meget højt løftet stirrer han på sin genganger på den anden side. Man kan næsten høre ham sige: »Må jeg spørge, hvem er De, min herre? Hvad i alverden har De at gøre her?« Den anden, som åbenbart bliver klar over, at dette ikke er noget sted for ham, svarer blot: »Jeg beklager dybt, at jeg har gjort u-u-ulejlighed« og glider stille ind i junglen.

Ved solnedgang begynder den ene frø efter den anden at file og flette deres sang ind i hinanden, stadig spørgende og svarende hinanden med et evindeligt: »What-wit-what wit-wit-what«.

Kort efter mørkets frembrud, men i et glitrende måneskin, viser en af »stjerneerne« sig på scenen til enorm glæde for os alle: Hans velærverdig næsehornet! Et minut eller to før vi ser ham, fortæller hans veltilpasse stønnen og pusten, at han nærmer sig, og derefter vader han ind med en oldermands værdighed og smasker og suger vandhullets dyndede vand i sig. Pludselig giver det et besynderligt snøft, der omtrent lyder som et eks-preslokomotiv, der slipper dampen ud. Så pludselig og så høj er lyden, at man er lige vel at hoppe ud af sit gode skind — han drejer rundt med en for en med hans krop forbavsende hurtighed, og han forsvinder med en fart, der gør ham for-tjent til en ny klapsalve.

Men vi lader være med det, for vi ved, at en ny skuespiller snart vil vise sig på scenen, og se, der har vi den allerede: en højtidelig procession af tre vandbukke kommer ind! De tøver og drejer sig så mange gange rundt, at man skulle tro, de var han-mannequiner, der skulle vise deres allersmukkeste tøj. Denne værdige forestilling afbrydes pludselig — bukkene farer af sted, men standser et øjeblik, trykket tæt sammen og stirrer mod fredsforstyrrelsen. I et sæt forsvinder de ind

til deres gemmesteder i krattet, og årsagen er den, at der pludselig på den anden side af arenaen er dukket et gammelt, onskabsfuldt næsehorn op med en stor gren, som har viklet sig omkring dens horn, og den ryster hidsigt grenen. Man kan næsten tænke sig, hvordan den udtrykker sine betragtninger i ganske de samme vendinger som en afgået indisk oberst ville anvende, hvis han fandt en burre fuldstændig uløseligt indfiltret i sit overskæg.

Han stamper og raser omkring og kaster sit store hoved til højre og venstre for at blive af med sin plageånd. Det er en overordentlig komisk forestilling, og det er kun med stor vanskelighed, at vi kan lade være med at le højt.

Endelig får han befriet sig, og vort søgelys finder ham stående i et hjørne, spekulerende vildt på, hvem der egentlig havde lavet alt det besvær. Så løber han et par skridt, standser og falder i tanker, indtil han til sidst lister af sted ind i det dækkende krat.

Således kommer — hele natten igennem med små mellemrum — den ene optrædende efter den anden ind på månescenen. De meget smukke oryx-antiloper med deres lange, lige, spidse horn, spinkle gazeller og skurkeagtige, vanskabte hyæner, færdes imellem kratbuk og

dykker. Alle synes at vente på, at turen skal komme til dem.

Der høres et lille trut omtrent som af en barnetrompet og derefter en mærkelig larmende gurglen lige neden for os, og der ved foden af vort træ ses en elefants mørke kolosskikkelse. Han står og svajer lidt frem og tilbage, de store ører vifter stadig, og hans stødtænder glimter hvidt i månelysen. Den fortsatte gurglen inden i ham fortæller, at han lige har haft et tilfredsstillende måltid.

Næsten umærkeligt dukker en anden mørk kolos op ved siden af ham. Med en mine, som om de ejede hele pladsen, vandrer de to ind i den mørkeste del af skoven i ophøjet værdighed.

Nu begynder junglens fugle at kalde på hinanden, flere falder ind i koret, lyset kommer på himlen og stjernerne blegner. Den nye dag gryer. Vor udkigstid er forbi. I løbet af en halv time er vi tilbage på verandaen i vor dejlige lille bungalov ved hotellet.

-en aalborg-jolles fødsel

af
Skipper

for selvfølgelig skal det være
Aalborgjolle.

Nu her i den teoretisk prægede vintersæson for søspejdere vil det sikkert være på sin plads at opfriske en smule viden om det fartøjsmateriel, der står til vor rådighed.

Hvad sker der, når en ny båd skal bygges til en fartøjshungrig trop?

Ja, først forsøger man jo at få forældrerådets velsignelse til økonomien, eller i alt fald en del af den. Så skaffer man mulighed for alle de kontante midler der ligger inden for rimelighedens grænser, og så går man til korpset og siger: Vi mangler så og så mange penge til anskaffelse af et nyt fartøj, vil I hjælpe os med et lån?

Korpset tager sagen under meget velvillig overvejelse, giver tilsagn om hjælp og lader undertiden også byggearbejdet sætte gang. Og hvad gør bådebyggeren, der modtager ordren? Ja, først har han jo afgivet sit tilbud på, hvad båden vil komme til at koste, og når ordren om at gå i gang kommer til ham, kigger han først længe og grundigt på sin tegning, måler op og gør ved, så kigger han materialer ud, (skal de være udsøgte, bliver båden dyrere). Hermed være absolut ikke sagt, at der slækkes på kvalitetskravet ved et billigere tilbud, nej, der er kun tale om udseendet, og navnlig, hvis man ønsker at båden skal stå blank, d.v.s. uden en dækkende maling, kan træets udseende have nogen betydning.

Bådebyggeren har altså fundet frem til det træ, han skal bruge, og så rejser han kølplanken, forsyner den med stævntræ for og agter, forbinder det hele med loftsbjælker eller et stillads, så det bliver stående på højkant, og så følger den øvrige opbygning af fartøjets skelet. På kølplanken rejses de svære bundstokke; spanterne, bådens ribben, rejses og hugges til. Skal båden være *glatbygget* (kravel), forbliver spanterne glatte på den udvendige side, men skal den *klinkbygges*, foretages der indhak, så klædningen, eller bordene, kan komme til at ligge ikke kant mod kant, men kant *ovenpå* kant. Klædningen fastgøres til spanterne eller til svøbene, (det er tyndere »ribben«), med kobberklinker, der bankes i udefra og indvendig forsynes med en skive, hvorefter de fladbanks.

Eftersom fartøjet skal have mere eller mindre spring, d.v.s. rejsning fra midtskibs til begge ender, udformes bordene, der bøjes under damptryk, og derved gives den rigtige facon. Efter opklædningen forsynes båden med dæksplanker, på hvilke dækket kommer til at hvile. Der på sættes lugekarm rundt om cockpit. det sted, hvor man opholder sig under sejllads. Der monteres tofter til at sidde på, gaffelklodser til brug ved roning med bådens 4 årer, der lægges lufttanke under tofterne eller i siderne, der påmonteres ror i ror-

beslag agter, ligesom diverse klamper, pullerter og knager sættes på de behørigte pladser.

Når så fartøjet har fået sin tunge jernkøl sat fast underneden og er blevet lakeret og malet som ønsket, så er Aalborgjollen klar til at blive leveret, og forsynet med den rig, som vi vil komme ind på at omtale næste gang.

— Tja! Afhængigt af besnøringernes styrke bliver det enten et signaltårn eller en højbro!
(The Scout)

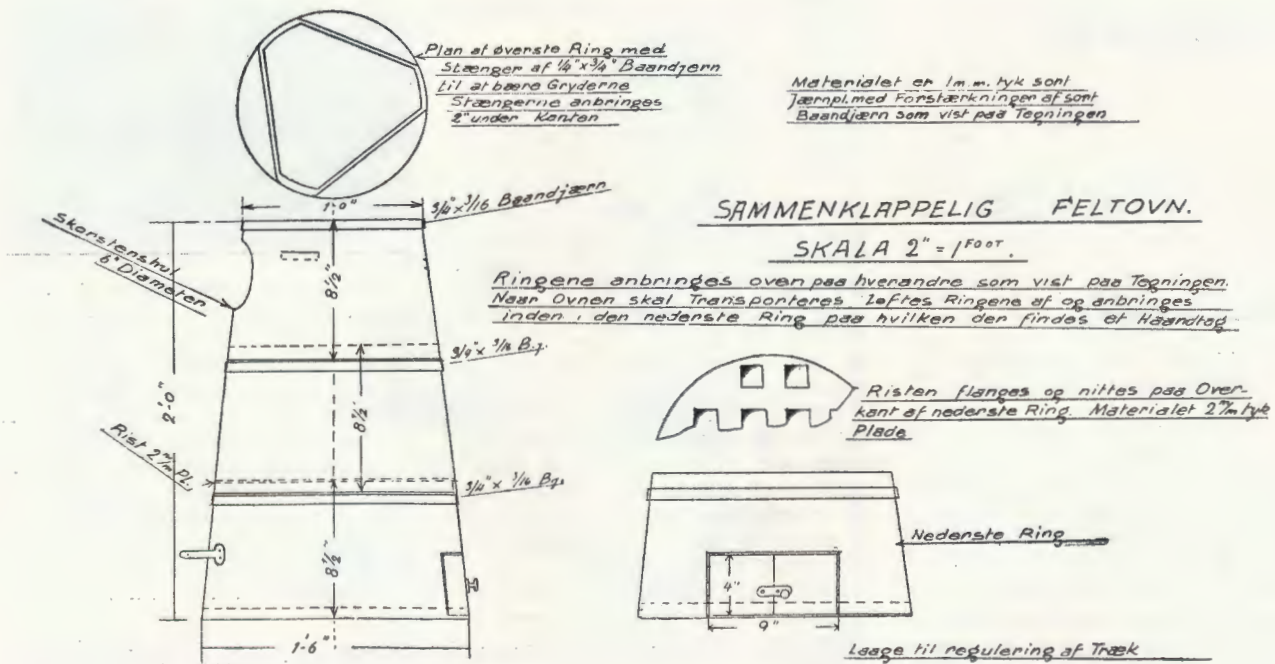

Det stod der faktisk

i Spejdernes Magasin 1919

Transportabelt felt-komfur

Denne arbejdstegning til en sammenklappelig feltovn, anno 1919, vil sikkert lige være noget for alle raske patruljer, der hovedsagelig træner med vægtløftning eller lignende.

HVEM KAN LÆRE MIG ET RÅBÅNDSKNOB?

SÅDAN . . .

Delawarer og Huroner

Nu skal I bare høre...

om alle tiders bandefører- og
bandeassistent week-end.

Vi mødtes på Hylkedam den 2.—3. oktober, og ankomsten var sat til kl. 16,00. Alle kom til tiden, og Naspagena (Tove) tog imod. 61 drenge blev delt op i 2 indianerstammer, *Delawarer* og *Huroner*, og fik anvist sovepladser — og så gik det løs!

Først fik hver indianer tildelt 1 stk. kofte (sækkelærred) og 1 stk. panderem + diverse spraglede fjer, og snart var alle i fuld sving med udsmykningen. Efter ca. 3 kvarter begyndte det desværre at regne, og det var en streg i regningen. Alle indianere — uanset stamme — blev dirigeret op i en sovesal, og fik her af blegansigter lært indianersange, så alle kunne synge med ved lejrilden om aftenen.

Omkring dette lejrild, som overværedes af høvdingen *Takanke Tyotanke* m. følge, blev der vist sketches og sunget sange m. m., og aftenen sluttede med the og marmelademadder. — Derefter kneb det lidt med ro på sovesalene henholdsvis hos *Huroner* og *Delawarer*, men det hjalp, da høvding *Takanke Tyotan-*

ke omkring midnat talte alvorsord til begge stammer.

Klokken 8,00 søndag morgen gik flaget til tops over Hylkedam, og krigsmalingen blev gjort klar. Sikken et farveorgie, og sikke gruelige resultater — det var frygtindgydende. Nu lød rygtet, at en videnskabsmand, der skulle studere indianerstammers sæder og skikke, havde tabt perler og tomahawker. Disse ting skulle have været brugt til byttehandel, og nu gjaldt det om hvilken stamme der fandt mest — uden tab af for mange skalpe. *Huronerne* vandt og høstede megen hæder.

Før middag skete der desværre det, at de 2 krigende stammer blev gode venner og i fællesskab overlistede 4—5 blegansigter, bandt dem til totempælene, og pinte og plagede de stakkels ofre. Disse blegansigter var meget trætte bagefter.

Middagsmaden bestod af hakkede indianerdrenge, derefter bananer, og efter dette gode måltid var alle friske igen.

30 KM VANDRING

Siden sidst har følgende flokke været på 30 km vandring:

Peter Huitfeldts i Køge — 6 ulve.

4. *Hellig Anders* — 10 ulve.

Godthåb — 5 ulve.

2. *Hvidovre* — 1 ulv.

1. *Herlev Vildmarksulve* — 11 ulve.

2. *Holte* — 9 ulve.

Birkeflokken — 8 ulve.

samt *Eskemose flok* — 11 ulve.

Det er så sidste gang, man kan nøjes med at få navn på ulve og flokke i denne rubrik. For fremtiden vil vi høre om jeres tur også.

Det opdagedes pludselig, at høvdingen *Takanke Tyotanke* var blevet taget til fange af blegansigter, og fra sit fængsel sendte han trommesignaler til sine venner; *Huronerne* og *Delawarerne* var straks parate til at vove deres skalpe, og sneg sig langsomt, men sikkert over blegansigterne, som gav op for overmagten.

Det var nogle matte, men glade indianere, der kl. 14,30 strøg flaget på Hylkedam, og vi siger alle sammen Tove og Else tak for en herlig week-end.

Doris,
Nordvestfynske Division.

Her ser I fire
underhøvdinge

SOMMER- LEJR

Her skriver Gråbror fra København om sin floks sommertur. Har du ikke lyst til at skrive om et morsomt møde eller en sjov tur?

Skarpsindighedsopgave

Kan da finde de to tvillinger?

Du skulle ikke gerne bruge ret lang tid!

På sommerlejr

Vi skulle for første gang have sommerlejr, og vi glædede os naturligvis meget, og det blev — synes jeg — alle tiders tur. Vi var 18 ulve, og vi mødtes ved vort spejderhus på Frederiksberg. Herfra blev vi kørt til lejren i en dejlig bus. Lejren viste sig at være en stor hytte som lå meget nær ved stranden. Først fik vi vores køjer at vide, og så pakkede vi ud. Vi gik i vandet tre gange om dagen, selv om det var gråvejr, og vi spillede fodbold mod en feriekoloni en dag. En anden dag legede vi indianere. Vi havde selv lavet vores dragter, og de var meget flotte med kulørte fjer, og det var vældig sjovt. Vi var også på travetur til en skov i nærheden. Om aftenen hyggede vi

os om pejsen, hvor vi sang og fik læst historier. Den sidste aften fik vi pandekager og is, og der kom gæster, bl.a. 2 blåmejseseførere, som lærte os nogle nye sange. Næste dag gik hele formiddagen med at pakke og så kom bussen for at køre os hjem igen efter en dejlig sommerlejr.

Gråbror.

Chill og Rama

Spejderhjælp

I vores flok har vi to ulve — oven i købet brødre — nemlig Chill og Rama. Disse to ulve tjente henholdsvis 100,80 kr. og 96,25 kr. til spejderhjælpen. De mange penge tjente ulvene ved havearbejde, oprydning og byærinder hos mange fremmede mennesker.

Der var en hel kappestrid mellem de to. Hver gang den ene havde tjent mere end den anden, ja, så måtte modparten skynde sig ud og søge mere arbejde, for de skulle jo helst have tjent nogenlunde lige meget. Og disse store beløb blev altså resultatet af en sådan strid, og det synes vi flokken var vældig fint. Iøvrigt synes vi, at ideen med spejderhjælpen er vældig god, og alle ulve tjente pæne beløb hertil.

Med ulvehilsen

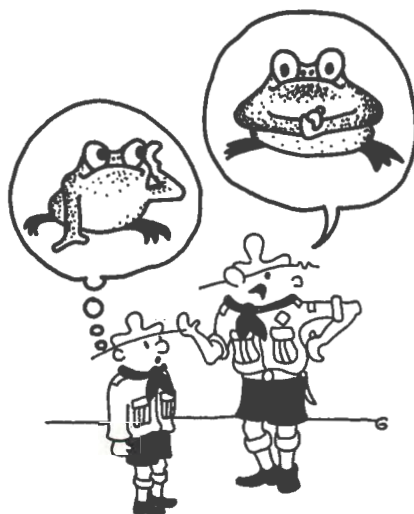
Flintebjerg flok, Randers.

ULVESIDERNE
redigeres af:

Cand. psyk. Karen Hjorth

Birkebakken 19
Ullerød pr. Hillerød
Tl. (03) 26 34 88

For folk med stærke maver

Det velkendte Ørneforlag (skovmandspatruljen i Frie Fugle, Axelstad division, København) har i anledning af troppens 30 års fødselsdag udsendt en diger kogebog under benævnelsen: »Kogebog for hårde halse«.

På bagsiden af værket findes følgende »bagord«: »Kogebogen er et resultat af flere års kemiske eksperimenter på talrige ture. Et godt råd: Ved en simpel halvering af krydderimængderne opnår almindelige dødelige en fortræffelig virkning.«

Første side prydes af et lille yndigt husråd, nemlig dette:

»Plukker i skoven du ukendte svampe, så lad først lillebror smage derpå. Dersom han dør under skrig og krampe, så bør du selv lade svampene stå, og hvis der ingenting sker med den lille, — tjaa, så gik den portion svampe til spilde«.

Kogebogen, der er i et praktisk lommeformat, er forsynet med et nydeligt kartonomslag, (særdeles

holdbart), der er designet af forlagets kunstneriske konsulent. Sidstnævnte har iøvrigt sammen med B-P og flere andre forsynet de enkelte opskrifter med små opbyggede tegninger.

Et særligt kapitel er iøvrigt viet WACAMBA-delikatesser:

Frøer.

Lækkert. Det meste kød findes i lårene. Bør skindes. OBS. Spis ikke tudser.

Snegle.

En virkelig lækkerbidsken. Kan spises på to måder:

1) rå. Knus skallen og tag sneglen ud.

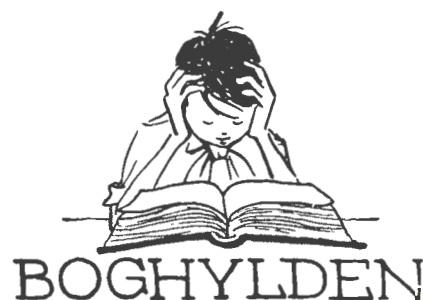
2) kogt. Koges i 5 minutter, trækkes derefter ud med en nål. OBS. Spis kun snegle med hus.

Firben og snog.

Hovedet af og skindes. Koges i ca. 10 minutter. Yderst velsmagende. o.s.v., o.s.v.«

Magasinet glæder sig til i den kommende tid at bringe flere opskrifter fra dette strålende værk, som de ansvarlige udgivere herved være hyldet for i høje toner.

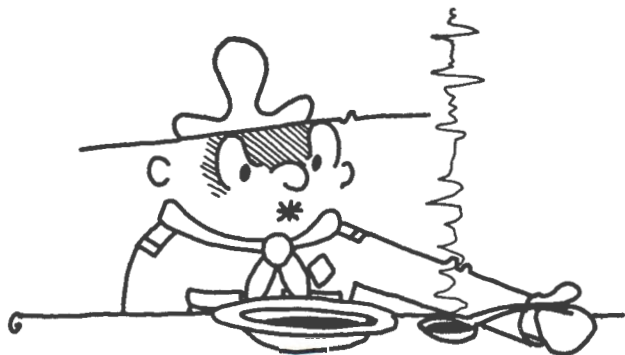
Velbekomme.

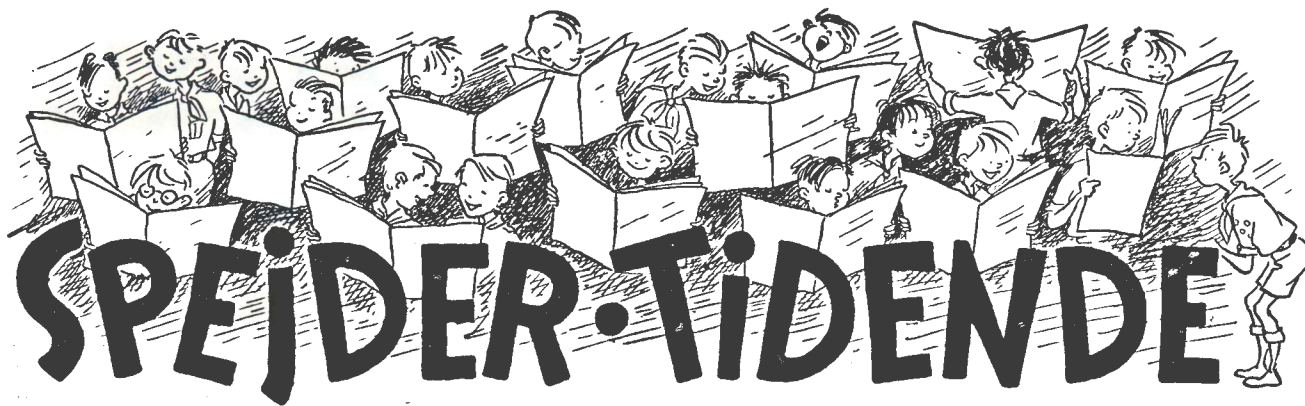

The golden book of CRAFTS AND HOBBIES, af W. Ben Hunt, kr. 7,75.

En bog om handicraft cil sikkert interessere mange i korpset. Og når de hører, at det drejer sig om en fortsættelse af den strålende »INDIAN CRAFTS and LORE« vil mange vide, at der hermed er garanti for kvaliteten. — Den nye bog behandler, ligesom den første, en lang række udstyrsgenstande til indianere, og man får nøjagtig og meget indgående besked på, hvordan det hele fremstilles. Teksten er på engelsk, men tegningerne er så instruktive, at de i virkeligheden taler for sig selv, og også drenge, der ikke er stive i engelsk vil efter denne bog kunne lære at fremstille mokkasiner, halskæder af bønner, fjerhovedprydelser, vifter o. m. m. — I tilgift hertil beretter bogen om hvordan man laver eskimoslæder og canadiske toboggans m. m., man kan lære at bygge en catamaran til brug i sommerlejren eller modelkapsejlere til patruljemesterskabet. — Lejrtilivet kan også krydres med flere gode ting fra bogen, f. eks. om hvordan man fremstiller forskellige hjælpemidler til brug for lejrblåsceremonierne, og om lejrbrusebade og vaskestativer m. m. Da det er en amerikansk bog indeholder den selvfølgelig også et afsnit om brug af tomme blikdåser til spritapparater o.s.v. hvad der jo mest har kuriositetens interesse for os. — Endelig er der en række rent hobby-prægede anvisninger, bl. a. om lamper til patruljevæggen og til tee-pee'en, om udskæring af drikkekruke og bægre, om udskæring af hasselnøddeskal og om brugen af stempler til at mærke gryderne, spaden, øksen og andet af patruljens materiel med, ligesom du kan lære at lave dekorative bæltespænder og meget andet. Se bogen i depotet. Du vil blive meget overrasket over hvor meget kvalitet, man kan få for forholdsvist små penge.

J.

Spejdernyt fra nær og fjern

Espergærde trops sommerlej i England 1956

Under jamboreen i Grækenland mødte undertegnede den engelske tropsfører Peter Burgess fra 1st Chinley i Derbyshire. Og da idéen med jamboréer er at knytte nye venskaber, aftalte Peter og jeg et udvekslingsprogram for vore troppe.

Sidste sommer fik vi besøg af Peter og fire senior scouts (skovmænd). De tilbragte 10 dage her, dels i lejre og dels privat indkvarteret hos troppens spejdere. Under dette ophold inviterede de Espergærde trop til at besøge sig i anledning af en såkaldt »Ramboree« i Derbyshire.

Således gik det til, at hele Espergærde trop denne sommer drog til England. Rejsen gik via Esbjerg—Harwich til London, hvor vi indkvarteret i BP-house tilbragte to dejlige dage. Første aften var vi på travetur rundt til nogle af de kendte steder: Picadilly, Buckingham Palace, Trafalgar Square o.s.v. Den følgende dag overværede vi vagtskiftet ved hestegårdens hovedkvarter, besøgte loppetorvet, Sct. Paul's Kathedralen, »The monument« og Tower samt endelig Mme. Tussaud's voks-kabinet, der var virkelig interessant.

Så gik færdens videre til Chinley, hvor vi blev mødt af værtstroppen, divisionschefen samt naturligvis repræsentanter for pressen. Efter velkomsttalen blev de danske spejdere fordelt til indkvartering i de engelske hjem. Her tilbragte vi fem indholdsrige og hyggelige dage, hvorpå vi pr. bus drog videre til rejsens sidste mål: Den internationale Ram-

boree 1965 i Chatsworth Park, Derbyshire.

De første to dage gik med at etablere lejren, og derefter bød programmet på: Parade for den engelske spejderchef Maclean, forældredage, diverse aktiviteter som bueskydning, kanofart, faldskærmsudspring etc., turistture i omegnen, hike for dem, der havde den rette alder og lyst, besøg på Chatsworth House samt deltagelse i et show i en naboby.

Vejret var i begyndelsen dejligt, men en mandag morgen kom der så megen regn, at hele lejren blev forvandlet til et kæmpe-mudderbad. For at afhjælpe det lidt, måtte vi grave kanaler gennem hele lejren.

Hele turen tog 17 dage og kostede kr. 470,00 pr. deltager. Vor engelske venskabsdrop skal efter de foreløbige planer herover i 1967, så der er 22 spejdere i Espergærde, der glæder sig til at gøre gengæld for årets uforglemmelige sommertur.

Niels Walløe-Meyer (lidt forkortet).

(The Scout)

På fædretræ med 1. Måløv

Her i november har 1. Måløv trop indkaldt fædrene til tur. Den startede med et stort aftenorienteringsløb det meste af Nordsjælland rundt, hvor spejderne stod på posterne og stillede fædrene krævende opgaver. Løbet sluttede ved en af korpsets hytter, hvor de to generationer kappedes om at levere den bedste underholdning om pejsen. Efter en — på trods af de for fædrene uvante forhold — god nats søvn og et ikke mindre godt morgenbord, dystede fædrene og spejderpatruljerne i spejderfærdigheder som: hurtig teltherejsning (en fædrepatrulje på 1 min. 30 sek.), forhindreingsløb, redningsrebskast o.m.a. Oh ve for spejderne, fædrene vandt! Oprejsningen kom bagefter i fodboldkamp, 3—2 til spejderne. Også middagsmaden over bål klarede fædrene med bravur. Turen gav stødet til, at der oprettedes 2 fædrepatruljer, der dels vil holde møde om deres egne interesser og dels vil være troppen behjælpelige med alt muligt, en hjælp, der kommer i det helt rigtige øjeblik, hvor troppen står lige for at skulle rejse sit tropshus.

Redaktøren er meget glad for at modtage de mange trop- og flokblade der hver måned indsendes. Mange afdelinger sender bladene til korpsskontoret — det ville lette ekspeditionen dér, hvis de i stedet blev sendt direkte til Magasinets redaktør:

Fuldmægtig Axel Skylv,
Udsigten 18, Gentofte

Om 7. Aarhus trops patruljefejde 1965

Januar 1066 —

— Edward Bekenderen, konge over Anglerne, dør. På sit dødsleje pålægger han sit råd — Witan — at gøre Harold Godwinson til konge, hvilket også sker med al mulig pomp og pragt i Westminster Abbey. Selvsamme Harold Godwinson, der i året 1064 havde lidt skibbrud ved den frankiske kyst og ved skæbnens lune var kommet til den ærgerrige hertug Wilhelm af Normandiet, havde med hertug Wilhelm indgået den aftale, at Wilhelm ved Edward Bekenderens død skulle blive konge i England, medens Harold til gengæld skulle være jarl af Wessex.

Nu ved Haralds kroning til konge — og dermed hans løftebrud — bragte han sig i den situation, der skulle blive hans skæbne.

Himlens vrede udeblev da heller ikke, en ildevarslende komet viste sig på himlen på kroningstidspunktet.

Men ikke blot fra syd trak faretruende skyer op; med en stor flåde landede den norske konge Harald Haarderaade på Englands nordøstkyst.

I spidsen for sin danske hird marcherede kong Harold Godwinson mod de indtrængende nordmænd; det kom til slag — og til trods for deres underlegenhed udi våbenidretten ville de indtrængende »hellere alle til hobe hugges ned, den ene faldende henover den anden« end modtage freden. Sammen med Harald Haarderaade faldt næsten alle hans folk.

I mellemtiden var hertug Wilhelm af Normandiet kommet så langt med sine erobningsplaner af England, at han med en stor styrke kunne udskibe sig og sætte over til det eftertragtede land.

Resolut marcherede Harold Godwinson ad Watling Street fra Stamford Bridge — hvor ovennævnte slag havde fundet sted — mod London, samlede her nye styrker, og begav sig uophørligt mod det sted, hvor normannerne havde gjort landgang.

Her påførte de den udmattede sejrherre fra Stamford Bridge krig. »I den var Anglerne først de sejrende, men derefter blev de besejret af Normannerne og fuldstændig oprevet. Der faldt Harold Godwinson og efter ham 100.000 af Anglerne«.

Hvis I engang — også i din trop — skulle opleve noget særligt, var det måske en idé at skrive til SPEJDER-TIDENDE!

Spejderfest i Helsingør

De fem troppe i Helsingør kolonne afviklede i en august-week-end et storstilet arrangement, hvor man holdt offentligt »marked«, omfattende mælkepop, æbleskiveboder, »biograf«, cafeteria og skydetelt. I forbindelse med markedet havde man opført en stor tovbro og et vartegn i form af et tårn, hvor børn vederlagsfrit kunne boltre sig. Arrangementets højdepunkt var et besøg af spejderne fra Næstved, der har specialiseret sig i spejderopvisninger og som til deres optræden medbragte hele fem teepee'er samt en mængde farvestrålende dragter. Markedets overskud skal bruges til betaling af de spejderhuse, der blev opført i byen for fire år siden. I forbindelse med det øvrige arrangement afholdt kolonnen et natløb, hvortil patruljer fra hele Kronborg division var tilmeldt. En Hørsholm-patrulje løb af med sejren.

Juelsmindeflokken indvier »Teepee«

Som tidligere berettet i Magasinet havde Juelsminde-troppen i fjor den sorg, at deres dejlige tropshus »Teepee« nedbrændte til grunde. Men med enestående energi gik man i gang med rejsningen af en helt ny hytte, og midt i juni måned kunne man holde indvielse under festlige former. Det er et ganske enestående arbejde, der her er blevet ydet af såvel forældreråd som drenge, og ikke mindst af arkitekt N. A. Dam, som er gammel Juelsminde-spejder. Han har ikke blot leveret tegninger til det nye hus, men han har også ved byggeriet udfoldet en energi uden lige og vist en stor organisationsevne, der sikrede at hytten kunne genrejses på rekordtid. — Troppen har fået hjælp til opførelsen fra mange sider og den kommer til at stå afdelingen i ca. 35.300 kroner, men er nok omkring 100.000 kr. værd. Efter at man har fået brandforsikringen for det gamle hus udbetalt skylder man kun 5000 kr. på den nye hytte.

Et eksempel til efterfølgelse

Da II. Absalon fra Hertug Knuds division, København, i oktober havde sit årlige »kurerløb«, var arrangørerne på forhånd en del bekymrede på grund af det stigende antal bilpåkørsler af fodgængere og cyklister. Derfor rekvirerede man som forebyggelse mod dette nogle ruller reflekterende tape fra »3M«. Det klæbede man bag på cykler og spejdere, hvilket viste sig at virke over al forventning. Patruljerne kunne ses på flere hundrede meters afstand. Dette er virkelig en idé for andre at tage op, skriver Simon fra II. Absalon, der har sendt os historien, og det kan vi kun give ham ret i.

Jamboree on the air

Fesser fra 6. Østerbro skriver om deltagelse heri:

Det lykkedes at komme i gang med Jamboree on the air, men p. gr. af tekniske vanskeligheder skete det først søndag eftermiddag. Lørdag aften hørte vi flere østrigere. Søndag talte vi med LA1H, 1. og 3. Harstad trop, Norge (nord for polar-cirklen) og VE3WSB (World Scout Bureau Ottawa, Canada). Af Jamboreestationer hørte vi desuden F2MM, Frankrig; OE9WEW, Østrig, VE3AWV og VE3BAC, Canada.

Desuden hørte vi ikke-jamboreestationer fra Canada, Australien og Laos. Uheldigvis tillod de atmosfæriske forhold ikke forbindelser til England.

Vi håber at opnå langt bedre resultater til næste år.

Løsning på førstehjælps opgaven

(side 9)

Ja, blodet skal jo standses, for ellers er det slut med lille Egon. Den jævne blodstrøm tyder på en overskåret blodåre, og du lægger følgelig Egon ned, løfter det blødende sted og tager øksen fra ham. Blodet standser straks næsten helt.

Nu tager du sko og strømper af (på Egon) og renser huden omkring såret med lidt rødt jod; mere teknisk kaldet merbromin. Hvis du er gammeldags og bruger rigtig jodspiritus skal du *pas*se meget på, at der ikke løber noget ned i selve såret. Hvis du ikke har andet ved hånden end lidt citronvand og en snavset skovsø, skal du bare lade være med at »rense« såret.

Til slut dækkes såret helt med sterile gazeekompresser. Over kompresset lægges en nogenlunde stram forbinding, som kan fastholde kompresset og holde på blodet. Gazebind er bedst, men det trekantede tørklæde kan også bruges. Forbindingen skal dække kompresset helt.

Sådan et stort hugsår skal ses af en læge, da der måske er røget et par sener eller nerver. Desuden skal det sys for at give et pænt ar; lidt stivkrampevaccine er nok heller ikke at foragte.

Mens du giver førstehjælp, sender du derfor en kurér til den nærmeste telefon for at tilkalde en ambulance. En stor sårskade på benet eller foden har nemlig ikke godt af at gå for meget.

Sifon.

Korsør Sætrop til »Ramborette«

29 søspejdere fra Korsør var i sommer til »Ramborette« i Derby, England. Man havde en dejlig tid derovre, først i selve lejren sammen med en masse engelske spejdere og bagefter 8 dage i engelske hjem. På tilbagereisen havde man en dags ophold i London, så der var noget at berette ved hjemkomsten til Korsør. Man har tilsyneladende opført sig på en for danske spejdere værdig måde efter de takkebrevne at dømme, som Magasinet har haft anledning til at se. Nu venter man spændt på, om der kan blive engelsk besøg ved Store Bælt til næste sommer.

NYE DAVNE TIL TÆRES SIDEN

RIDDERE

6. Østerbro
SM Peter Hofman-Bang
2. Ordrup
PA Christian Baier Jensen
Vagn Axel Abel
- Peder Skram
PF Ejvind Jørgensen
1. Hellig Anders
PF Peter Silbye
PF Jacob Madsen
1. Næstved
Lars Rude

1. KL. SPEJDERE

6. Østerbro
SM Vægg Parsig
2. Ordrup
PA Christian Baier Jensen
PA Vagn Axel Abel
1. Augustenborg
Lars Bolvig Hansen
- Peder Skram
PF Ejvind Jørgensen
PA Jørgen Mortensen
7. Odense
PF Jens Hessendal Jensen
PA Preben Petersen
PA Erik Skjød
2. Frederikshavn
PF Poul Grønbech Jørgensen
1. Hellig Anders
SM Erik Lasse Hansen
PF Jacob Madsen
1. Brønshøj
PF Jørgen Rasmussen
SM Ole Amorsen
SM Gert Gronemann
1. Nyboder
SM Lars Harrekilde

VÆBBERE

6. Østerbro
SM Vægg Parsig
2. Ordrup
PA Morten Vandborg
PA Michael Sonne
John Erik Crone
Søren Ulrik Plesner
- Peder Skram
PA Jørgen Mortensen
2. Frederikshavn
PF Svend Grønbech
Jørgensen
PA Niels Erik Thomsen
16. Århus
SM Keld Langhof
Christensen
1. Hellig Anders
Anders Levring
Peer Skaarup
PF Jens Chr. Hansen
- Snaphanerne
PA Niels Rauff
- Erik Menved
PF Jens Peter Nielsen
PF Ole Yding
PA Martin Schmidt
1. Brønshøj
SM Karsten Henriksen
7. Århus
PF Arne Østergaard

VANDRINGER

- 100 KM
2. Ordrup
PF Torgny Nørgård
1. Måløv
Svend Erik Vandet Kristensen
Kurt Pedersen

75 KM

1. Måløv
Svend Erik Vandet
Kristensen
Ole Christoffersen
- Jørgen Brahe trop
PF Torben Møller Andersen
Palle Møller Andersen
- Korsør
PF Jens Grøndahl
JM Søren Kähler

60 KM

- Skovens Sønner
PF Flemming Hansen
PA Bent Ove Jensen
Peter Petersen
Jørgen Henriksen
PF Gert Rasmussen
Henrik Jørgensen
Henrik Teglgård
Michael Teglgård
2. Ordrup
PA Christian Baier Jensen
John Erik Crone
1. Augustenborg
Mogens Christensen
Kaj Elley
Sten Weile
Peter Svendsen
Lars Bolvig Hansen
Kaj Jensen
Bent Jørn Jacobsen
Manfred Jensen
Tage Nielsen
Helge Madsen
Finn Jørgensen
Jan Ohlsen
- Jørgen Brahe trop
Palle Møller Andersen
- Bavnehøjtroppen
Tonny Mackenhauer
Poul Juul

Redaktionen sluttet den
23. november 1965

En S-historie

En sø-spejdermor har sendt Magasinet følgende S-historie, som hun har skrevet til sin søn:

Sætropen »Sundet« serverer saltvandsfriske stemninger. Søsætning, standerhejsning skete søndag. Solen sender sine skønne stråler, søspejderne sejler selvsikkert skuden, skønt søerne slår så sejlet splittes. Spejderne stønner, sejge står søens stolte sønner, skivet synker sletikke, selvom spejderne synker saltvand. Sommetider synes søndenvindens susen søvndyssende, så slinger søspejdernes silhouetter som sjove, slatne saltvandsdyr. Så skriger »Slagter«: »Se så, søfolk, skuden sejler skævt, sæt sejlet sirligt«. Snart skærer stævnen sin sprøjtende sejllrende stik sydvest. Skipper ser

stolt sine søspejderses sejlføring, så sejlturen synes sikret. ...o.s.v. (desværre har vi ikke plads til hele historien, men nu kan du jo selv prøve at digte videre. Vi siger tak til »Bodille i Middelfart«).

Bemærk den nye redaktørs
adresse:

Fuldmægtig Axel Skylyv,
Udsigten 18,
Gentofte
Telf. GE (01 33) 2719
(Træffes bedst efter
kl. 18,30)

NY BOG

I HYLKEDAMSERIEN

FØRSTEHJÆLP

Nu er den længe ventede førstehjælpbog kommet. Det er den rigtige grundbog til vinterens førstehjælpskurser – med mange instruktioner og tegninger af forbindinger, transportgreb o. s. v. o. s. v.

Bogen er udarbejdet af overkirurg, dr. med. Frantz O. Neidhardt i samarbejde med kursuseder, eksp.sekr. Anker Olsen.

160 sider

Kr. 8,00

SPORING

112 sider

Kr. 3,00

En bog for patruljeførere

KORPSKONTOR:

Frydendalsvej 32, København V.
Tlf. ((01) 83) VE 3666 og 3650.
Kontortid: 8-16. Lørdag lukket.

REDAKTION AF KORPSSETS BLADE:

SPEJDESPORT
Lektor Svend Ranyig,
Kongebrovej 28, Sorø.
Tlf. ((03) 635) Sorø 857.
SPEJDERNES MAGASIN
Kontorchef Jørgen Tvergaard,
Ellegaardsvej 13, Trørød pr. Vedbæk.
Tlf. (01) 89 16 19.

VINTERTID

er også
anoraktid

SPEJDERANORAK

Drengestørrelse 8	47,00
Drengestørrelse 10-12-14-16 ...	52,00
Junior størrelse 44-46-48	57,00
Voksen størrelse 50-52-54	62,00
Voksen størrelse 56-58	67,00

Færø-Sweater

Originale håndstrikkede i mange smukke mønstre

Drengestørrelser	65,00 – 71,00
Voksen størrelser	85,00 – 95,00

Gode vinter- og vandrestøvler

str. 32-33	59,00	str. 34-36	63,00
str. 37-39	66,00	str. 40-45	69,00

Randsyede støvler

86,00 – 92,00 – 98,00

Vi har fået et mindre parti khakifarvede gummistøvler med snøring, kraftige reliefsåler og stålsvang 49,50
– mellemsalg forbeholdt – ny sending ventes marts-april

Skøjtestøvler

Hvide og sorte, monteret med kunstløberskøjter
fra 69,50

Hockeyskøjter

monteret på sorte boxcalf støvler m. skindfoer og hælkappe fra 79,50

Kælke

Prima asketræskælke	100 cm	29,50
	120 cm	36,50

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

NØRRE FARIMAGSGADE 39 . KØBENHAVN K Telf. PA 4526

Odense:

Klostervej 19
Telf. (09) 11 24 18

Århus:

Frederiksgade 69
Telf. (061) 3 36 13

Aalborg:

Danmarksgade 3
Telf. (08) 13 87 33

Depotet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger